Samling af Afgørelser

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT
M. CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA
fremsat den 16. januar 2025[1]

Forenede sager C-281/23 P og C-282/23 P

Polskie sieci elektroenergetyczne S.A.,
RTE Réseau de transport d'électricité,
Svenska kraftnät,
TenneT TSO BV
mod

Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER)

»Appel – det indre marked for elektricitet – forordning (EU) 2019/942 – ACER's klagenævn – intensiteten af prøvelsen af ACER's afgørelser – forordning (EU) 2017/2195 – balanceringselektricitet – transmissionssystemoperatører – etablering af europæiske platforme for udveksling af balanceringsenergi – europæisk platform for udveksling af balanceringsenergi fra frekvensgenoprettelsesreserver med automatisk aktivering (aFRR-platform) – europæisk platform for udveksling af balanceringsenergi fra frekvensgenoprettelsesreserver med manuel aktivering (mFRR-platform) – udarbejdelse og godkendelse af rammerne for gennemførelse af platformene – funktioner for at drive platformene – områdeoverskridende overførselskapacitet for balanceringsenergi – ACER's afgørelse om afvisning af transmissionssystemoperatørernes fælles forslag«

1. Med de foreliggende appeller har en række transmissionssystemoperatører for elektricitet (herefter »TSO'er«)[2] nedlagt påstand om annullation af to domme afsagt af Retten den 15. februar 2023, Austrian Power Grid m.fl. mod ACER[3] og Austrian Power Grid m.fl. mod ACER[4] (herefter »de appellerede domme«).

[1] – Originalsprog: spansk.

[2] – TSO'erne er ansvarlige for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt udbygningen af transmissionssystemet i et givet område samt i givet fald dets sammenkoblinger med andre systemer. De skal sikre, at det forbundne net med meget høj spænding eller højspænding på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter transmission af elektricitet, med henblik på at levere den til slutkunder eller til distributører, idet dette dog ikke omfatter levering.

[3] – T-606/20 (EU:T:2023:64).

[4] – T-607/20 (EU:T:2023:65).

2. Ved disse domme gav Retten ikke medhold i de søgsmål, som var anlagt af en række TSO'er til prøvelse af to afgørelser truffet den 16. juli 2020 af klagenævnet for Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER), hvorved gyldigheden af følgende afgørelser truffet af dette agentur var blevet opretholdt:

– afgørelse 02/2020 af 24. januar 2020 om rammen for gennemførelse af den europæiske platform for udveksling af balanceringsenergi fra frekvensgenoprettelsesreserver med automatisk aktivering (herefter »aFRR-platformen«) [5]

– afgørelse 03/2020 af 24. januar 2020 om rammen for gennemførelse af den europæiske platform for udveksling af balanceringsenergi fra frekvensgenoprettelsesreserver med manuel aktivering (herefter »mFRR-platformen«) [6].

3. Appellerne rejser i det væsentlige to spørgsmål, det ene af mere generel karakter og det andet af yderst teknisk art. Disse spørgsmål drejer sig om at afklare, om Retten begik retlige fejl:

– da den traf afgørelse om intensiteten af den (fulde eller begrænsede) prøvelse, som klagenævnet foretog af ACER's afgørelse 02/2020 og 03/2020

– ved fortolkningen af på den ene side artikel 20 og 21 og på den anden side artikel 37 i forordning (EU) 2017/2195 [7], som fastsætter regler for henholdsvis mFRR- og aFRR-platformene og for »beregning af overførselskapacitet«.

I. Retsforskrifter

A. Forordning 2017/2195

4. Artikel 20 med overskriften »Europæisk platform for udveksling af balanceringsenergi fra frekvensgenoprettelsesreserver med manuel aktivering« fastsætter følgende:

»1. Senest et år efter denne forordnings ikrafttrædelse skal alle TSO'er udforme et forslag til rammen for gennemførelse af en europæisk platform for udveksling af balanceringsenergi fra frekvensgenoprettelsesreserver med manuel aktivering.

2. Den europæiske platform for udveksling af balanceringsenergi fra frekvensgenoprettelsesreserver med manuel aktivering, som forvaltes af TSO'er eller ved hjælp af en enhed, som TSO'erne selv opretter, skal bygge på fælles forvaltningsprincipper og forretningsprocesser og skal som minimum bestå af funktionen vedrørende optimering af aktivering og funktionen vedrørende afregning mellem TSO'er. Denne europæiske platform skal anvende en multilateral TSO-TSO-model med fælles rangfølgelister til udveksling af alle bud på balanceringsenergi fra alle standardprodukter vedrørende frekvensgenoprettelsesreserver med manuel aktivering med undtagelse af utilgængelige bud i henhold til artikel 29, stk. 14.

[5] – Sag A-001-2020 (konsolideret). Forkortelsen aFRR står for det engelske udtryk *European platform for the exchange of balancing energy from frequency restoration reserves with automatic activation*.

[6] – Sag A-002-2020 (konsolideret). Forkortelsen mFRR står for det engelske udtryk *European platform for the exchange of balancing energy from frequency restoration reserves with manual activation*.

[7] – Kommissionens forordning af 23.11.2017 om fastsættelse af retningslinjer for balancering af elektricitet (EUT 2017, L 312, s. 6).

3. Forslaget i stk. 1 skal som minimum omfatte:

a) højniveaudesign af den europæiske platform

b) køreplan og tidslinjer for gennemførelsen af den europæiske platform

c) en fastlæggelse af de funktioner, der kræves for at drive den europæiske platform

d) forslag til regler vedrørende forvaltning og drift af den europæiske platform ud fra princippet om ikkeforskelsbehandling og med garanti for ligebehandling af alle deltagende TSO'er samt for, at ingen TSO'er opnår uberettigede økonomiske fordele som følge af deltagelsen i den europæiske platforms funktioner

e) forslag til udpegelse af den eller de enheder, der skal varetage de funktioner, der er fastlagt i forslaget […]

[…]

4. Senest seks måneder efter godkendelsen af forslaget til en ramme for gennemførelse af en europæisk platform for udveksling af balanceringsenergi fra frekvensgenoprettelsesreserver med manuel aktivering skal alle TSO'er udpege den eller de foreslåede enheder, der får til opgave at drive den europæiske platform i medfør af stk. 3, litra e).

5. Senest 18 måneder efter godkendelsen af forslaget til en ramme for gennemførelse af en europæisk platform for udveksling af balanceringsenergi fra frekvensgenoprettelsesreserver med manuel aktivering kan alle TSO'er udforme et forslag til ændring af den europæiske platform for udveksling af balanceringsenergi fra frekvensgenoprettelsesreserver med manuel aktivering i henhold til stk. 1. Foreslåede ændringer skal underbygges af en cost-benefit-analyse, som foretages af alle TSO'er i overensstemmelse med artikel 61. Forslaget skal meddeles til Kommissionen.

[…]«

5. Artikel 21 (»Europæisk platform for udveksling af balanceringsenergi fra frekvensgenoprettelsesreserver med automatisk aktivering«) er affattet på en tilsvarende måde som artikel 20.

6. Artikel 37 (»Beregning af overførselskapacitet«) fastsætter følgende:

»1. Efter lukketiden for intraday-markedet for overførselskapacitet skal TSO'er løbende ajourføre tilgængeligheden af overførselskapacitet med henblik på udveksling af balanceringsenergi eller til forvaltning af processen til udligning af modsatrettede ubalancer. Overførselskapaciteten skal ajourføres, hver gang en del af overførselskapaciteten er blevet anvendt, eller når overførselskapaciteten er blevet genberegnet.

2. Inden iværksættelsen af kapacitetsberegningsmetoden i henhold til stk. 3 skal TSO'erne anvende den overførselskapacitet, der resterer efter lukketiden for intraday-markedet for overførselskapacitet.

3. Senest fem år efter denne forordnings ikrafttrædelse skal alle TSO'er i en kapacitetsberegningsregion udforme en metode til beregning af overførselskapacitet inden for balanceringstidsrammen med henblik på udveksling af balanceringsenergi eller til forvaltning af processen til udligning af modsatrettede ubalancer. Denne metode skal undgå markedsforvridninger og være i overensstemmelse med overførselskapacitetsberegningsmetoden, der anvendes i intraday-tidsrammen, som er fastlagt i henhold til forordning (EU) 2015/1222.«

B. Forordning (EU) 2019/942[8]

7. Artikel 6 med overskriften »ACER's opgaver for så vidt angår de regulerende myndigheder«, stk. 10, fastsætter følgende:

»ACER har kompetence til at vedtage konkrete afgørelser om reguleringsmæssige spørgsmål, der påvirker den grænseoverskridende handel eller grænseoverskridende systemsikkerhed, og som kræver en fælles afgørelse fra mindst to regulerende myndigheder, hvor sådanne kompetencer er blevet tillagt de regulerende myndigheder i henhold til en af følgende retsakter:

a) en lovgivningsmæssig EU-retsakt vedtaget i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure

b) netregler og retningslinjer vedtaget inden den 4. juli 2019 og senere revisioner af disse netregler og retningslinjer; eller

c) netregler og retningslinjer vedtaget som gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

ACER har kompetence til at vedtage konkrete afgørelser som specificeret i første afsnit i følgende situationer:

a) hvor de kompetente regulerende myndigheder ikke har kunnet nå til enighed inden for seks måneder fra sagens forelæggelse for den sidste af disse regulerende myndigheder, eller inden for fire måneder i sager i henhold til artikel 4, stk. 7, i denne forordning eller artikel 59, stk. 1, litra c), eller artikel 62, stk. 1, litra f), i direktiv (EU) 2019/944, eller

b) på grundlag af en fælles anmodning fra de kompetente regulerende myndigheder.

De kompetente regulerende myndigheder kan i fællesskab anmode om, at tidsrummet omhandlet i dettes stykkes andet afsnit, litra a), forlænges med højst seks måneder, bortset fra i sager i henhold til artikel 4, stk. 7, i denne forordning eller artikel 59, stk. 1, litra c), eller artikel 62, stk. 1, litra f), i direktiv (EU) 2019/944.

Hvor beføjelsen til at træffe afgørelse om grænseoverskridende spørgsmål som omhandlet i første afsnit er overdraget til de regulerende myndigheder i nye netregler eller retningslinjer vedtaget som delegerede retsakter efter den 4. juli 2019, har ACER kun beføjelse på et frivilligt grundlag i henhold til dette stykkes andet afsnit, litra b), efter anmodning fra mindst 60% af de kompetente regulerende myndigheder. Hvor kun to regulerende myndigheder er involveret, kan enhver af dem indbringe sagen for ACER.

[8] – Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 5.6.2019 om oprettelse af Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (omarbejdning) (EUT 2019, L 158, s. 22).

Senest den 31. oktober 2023 og derefter hvert tredje år forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om det eventuelle behov for at forstærke ACER's inddragelse i løsning af uoverensstemmelser mellem regulerende myndigheder vedrørende fælles afgørelse af spørgsmål, for hvilke disse regulerende myndigheder har fået overdraget beføjelsen ved en delegeret retsakt efter den 4. juli 2019. Hvor det er hensigtsmæssigt, ledsages rapporten af et forslag til lovgivningsmæssig retsakt om ændring af sådanne beføjelser eller overdragelse af de nødvendige beføjelser til ACER.«

II. Faktiske omstændigheder

8. Præmis 2-18 i de appellerede domme beskriver de faktiske omstændigheder i begge sager, således som jeg redegør for i det følgende.

9. Efter ikrafttrædelsen den 18. december 2017 af forordning (EU) 2017/2195 har alle TSO'er i henhold til denne forordnings artikel 20, stk. 1, udarbejdet et forslag til mFRR-metode og i henhold til forordningens artikel 21, stk. 1, udarbejdet et forslag til aFRR-metode.

10. Den 18. december 2018 fremsendte TSO'erne i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, og artikel 5, stk. 2, litra a), i forordning 2017/2195 deres forslag til aFRR-metode og mFRR-metode til alle de nationale regulerende myndigheder (herefter »NRM'er«) til godkendelse.

11. ACER erklærede sig uenig i disse første forslag, og TSO'erne fremsendte et andet og et tredje forslag, herunder visse varianter.

12. Den 18. december 2019 tilsendte TSO'erne som svar på en e-mail fra ACER af 17. december 2019 ACER en ændret version af det tredje forslag til aFRR og af det tredje forslag til mFRR. De bekræftede, at en enkelt enhed (en enkelt TSO eller et selskab ejet af TSO'erne) skulle udføre de funktioner, der specifikt var påkrævet for at drive aFRR- og mFRR-platformen, nemlig optimering af aktivering og afregning mellem TSO'er, og at gennemførelsen af kapacitetsforvaltningen, som var en multiplatformsfunktion, kunne betros en anden enkelt enhed (en enkelt TSO eller et selskab ejet af TSO'erne).

13. Den 20. december 2019 udarbejdede ACER en endelig version af sit udkast til afgørelse om aFRR-metoden og mFRR-metoden, som blev meddelt sagsøgerne.

14. Den 24. januar 2020 vedtog ACER afgørelse 02/2020 om aFRR-metoden og afgørelse 03/2020 om mFRR-metoden.

15. Den 23. marts 2020 indbragte Austrian Power Grid, ČEPS, a.s., Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., Red Eléctrica de España, S.A., RTE Réseau de transport d'électricité og Svenska kraftnät i medfør af artikel 28 i forordning 2019/942 en klage for ACER's klagenævn over afgørelse 02/2020, som indledningsvis blev registreret under sagsnummer A-001-2020. TenneT TSO BV og TenneT TSO GmbH indbragte en klage for ACER's klagenævn over navnlig afgørelse 02/2020, som indledningsvis blev registreret under sagsnummer A-004-2020. Da disse sager havde samme genstand, forenede klagenævnet dem derefter under sagsnummer A-001-2020 (konsolideret).

16. Den 16. juli 2020 opretholdt klagenævnet afgørelse 02/2020, og der blev ikke givet medhold i klagerne i sag A-001-2002 (konsolideret).

17. De samme TSO'er indbragte to klager for ACER's klagenævn over afgørelse 03/2020 vedrørende mFRR-metoden, som blev forenet og registreret under sagsnummer A-002/2020 (konsolideret).

18. Den 16. juli 2020 opretholdt klagenævnet afgørelse 03/2020, og der blev ikke givet medhold i klagerne i sag A-002/2020 (konsolideret).

III. Retsforhandlingerne for Retten

19. Den 30. september 2020 anlagde en række TSO'er to annullationssøgsmål til prøvelse af afgørelse A-001-2020 og A-002-2020 truffet af ACER's klagenævn den 16. juli 2020, hvorved ACER's afgørelse 02/2020 og 03/2020 var blevet opretholdt.

20. Den 15. februar 2023 afsagde Retten de appellerede domme, hvorved den ikke gav medhold i disse annullationssøgsmål.

IV. Appellen for Domstolen

21. Appellanterne (Polskie Sieci Elektroenergetyczne, RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät og TenneT TSO) har nedlagt følgende påstande for Domstolen:

– De appellerede domme ophæves helt eller delvist.

– Afgørelse A-001-2020 og A-002-2002 truffet af ACER's klagenævn den 16. juli 2020 annulleres helt eller delvist.

– ACER tilpligtes at betale appellanternes omkostninger i forbindelse med denne appel og sagen for Retten.

22. ACER har nedlagt følgende påstande for Domstolen:

– Det fastslås, at appellerne helt eller delvist ikke kan antages til realitetsbehandling og i hvert fald er åbenbart ugrundede, og de afvises i det hele.

– Appellanterne tilpligtes at bære deres egne og ACER's omkostninger i den foreliggende sag.

23. I deres appelskrifter har appellanterne fremsat to anbringender til støtte for påstanden om ophævelse af de appellerede domme.

– Retten fastslog fejlagtigt, at ACER's klagenævn havde opfyldt sin forpligtelse til at foretage en fuldstændig og ubegrænset prøvelse af de åbenbare fejl i de anfægtede afgørelser truffet af ACER.

– Retten foretog en urigtig anvendelse af artikel 20 og 21 samt artikel 37 i forordning 2017/2195 ved vurderingen af det retsgrundlag, der finder anvendelse på driften af aFRR- og mFRR-platformene. Retten afgjorde tvisten til fordel for ACER's og klagenævnets opfattelse, idet den anlagde en fortolkning, som med urette begunstigede ACER's beføjelser på bekostning af TSO'ernes egne beføjelser og NRM'ernes beføjelser.

24. Før jeg undersøger disse anbringender, vil jeg drøfte formalitetsindsigelserne mod appellerne.

V. Formaliteten

25. ACER har gjort gældende, at appellerne ikke kan antages til realitetsbehandling, eftersom:

– Anbringenderne gentager argumenter, som TSO'erne allerede har gjort gældende for Retten. De indebærer en fornyet prøvelse af spørgsmål, som allerede er blevet afgjort af Retten, hvilket ikke er muligt i forbindelse med en appel [9].

– Hvad angår det første anbringende har det ingen praktisk betydning, eftersom den retlige uenighed vedrører en fodnote i klagenævnets afgørelse, hvori det oplyste, at det havde foretaget en begrænset prøvelse af den åbenbare fejl med hensyn til de tekniske elementer i denne afgørelse. TSO'erne har medgivet, at klagenævnet på trods af dette de facto foretog en fuldstændig prøvelse. Derfor er anbringendet hypotetisk og uden praktisk betydning og vil ikke tilføre TSO'erne nogen fordel [10].

26. Den todelte formalitetsindsigelse bør afvises.

27. Når en appellant bestrider Rettens fortolkning eller anvendelse af EU-retten, kan de retsspørgsmål, som Retten har behandlet, diskuteres på ny under en appelsag. Hvis en appel ikke kunne baseres på anbringender og argumenter, som allerede havde været fremført for Retten, ville appelproceduren blive berøvet en del af sin mening [11]. Domstolen har gentagne gange fastslået, at det er muligt at iværksætte en appel ved at fremsætte anbringender, der er afledt af den appellerede dom, og som på det retlige plan tilsigter at bestride dommens lovlighed [12].

28. Dette er tilfældet i den foreliggende sag: I forbindelse med redegørelsen for deres annullationsanbringender har appellanterne identificeret de retlige fejl, som Retten (angiveligt) begik. En påberåbelse i en appelsag af retlige fejl vedrørende retlige spørgsmål, der allerede er blevet behandlet af Retten, er som før nævnt i overensstemmelse med logikken bag appelproceduren.

29. Hvis det første anbringende tages til følge, vil dette både medføre en ophævelse af dommene og i givet fald en annullation af afgørelserne truffet af ACER's klagenævn og af ACER, hvilket vil have indvirkning på appellanternes retsstilling. Disse har således en interesse, som ikke er hypotetisk, i, at deres første anbringende tages til følge. Spørgsmålet om, hvorvidt det skal tages til følge eller ej, kan kun afgøres ved en behandling af realiteten.

[9] – Kendelse af 16.3.2021, XH mod Kommissionen (C-399/20 P, EU:C:2021:205), præmis 21, og af 12.11.2020, Lazarus mod Kommissionen (C-85/20 P, EU:C:2020:912), præmis 39.

[10] – Dom af 13.7.2023, D & A Pharma mod EMA (C-136/22 P, EU:C:2023:572), præmis 43-45, og af 27.3.2019, Canadian Solar Emea m.fl. mod Rådet (C-236/17 P, EU:C:2019:258), præmis 92.

[11] – Dom af 12.9.2006, Reynolds Tobacco m.fl. mod Kommissionen (C-131/03 P, EU:C:2006:541), præmis 51, af 16.5.2002, ARAP m.fl. mod Kommissionen (C-321/99 P, EU:C:2002:292), præmis 49, og af 13.7.2000, Salzgitter mod Kommissionen (C-210/98 P, EU:C:2000:397), præmis 43.

[12] – Dom af 26.2.2020, EU-Udenrigstjenesten mod Alba Aguilera m.fl. (C-427/18 P, EU:C:2020:109), præmis 54, og af 6.9.2018, Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen (C-4/17 P, EU:C:2018:678), præmis 24.

VI. Det første appelanbringende: intensiteten af klagenævnets prøvelse af ACER's afgørelser

A. Parternes argumenter

30. Appellanterne er af den opfattelse, at Retten begik en retlig fejl, da den lagde til grund, at ACER's klagenævn havde foretaget en fuldstændig prøvelse af de anfægtede afgørelser.

31. Efter deres opfattelse begik Retten denne fejl, idet den så bort fra klagenævnets egen vurdering af den prøvelse, som det havde foretaget, og ved undersøgelsen af, om prøvelsen var fuldstændig eller ej. Ved at anvende denne fremgangsmåde henholdt Retten sig ikke til Domstolens praksis, således som den fremgår af dommen i sagen ACER mod Aquind [13].

32. ACER har bestridt disse argumenter.

B. Bedømmelse

33. I dommen i sagen ACER mod Aquind fastslog Domstolen, at ACER's klagenævn skal foretage en *fuldstændig* prøvelse af ikke blot de retlige vurderinger, men også af de komplicerede vurderinger af teknisk, videnskabelig eller økonomisk art, som ACER foretager i forbindelse med sine afgørelser. Klagenævnet kan ikke nøjes med at foretage en *begrænset* prøvelse, som alene fokuserer på, om der foreligger åbenbart urigtige skøn [14].

34. Det er ikke nødvendigt på dette tidspunkt at redegøre mere detaljeret for de overvejelser, som lå til grund for, at Domstolen pålagde ACER's klagenævn at foretage denne form for prøvelse [15] efter at have fortolket artikel 18 og 19 i forordning (EF) nr. 713/2009 [16]. Den retspraksis, der følger af dommen i sagen ACER mod Aquind, er ikke genstand for drøftelse i forbindelse med de foreliggende appeller.

35. Da ACER's klagenævn vedtog de her omtvistede afgørelser (den 16.7.2020), var dommen i sagen ACER mod Aquind endnu ikke blevet afsagt. I denne periode fulgte klagenævnet sin sædvanlige praksis, dvs. at den foretog en begrænset prøvelse af de komplicerede vurderinger af teknisk, videnskabelig eller økonomisk art. Dets undersøgelse var begrænset til en prøvelse af, om ACER's afgørelser var behæftet med åbenbart urigtige skøn.

36. Ifølge Retten fulgte det af de af TSO'erne anfægtede afgørelser [17], at »klagenævnet i overensstemmelse med sin daværende afgørelsespraksis kun foretog en fuldstændig prøvelse af ACER's retlige vurderinger i [afgørelserne], men at nævnet indskrænkede sig til at foretage en

[13] – Dom af 9.3.2023, ACER mod Aquind (C-46/21 P, EU:C:2023:182, herefter »dommen i sagen ACER mod Aquind«), præmis 53-74.

[14] – I mit forslag til afgørelse i denne sag (C-46/21 P, EU:C:2022:695), punkt 36-78, gav jeg udtryk for samme opfattelse.

[15] – Vedrørende ACER's klagenævns aktivitet indtil 2021; jf. J. Ollier og A. Piebalgs, »The appeal procedure in the application of the EU Energy Law. Experience from ACER's Board of Appeal 2016-2021«, *Robert Schuman Center Policy Paper*, 2023/06.

[16] – Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 13.7.2009 om oprettelse af et agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder (EUT 2009, L 211, s. 1).

[17] – Retten henviste til fodnote 83 og punkt 193 i klagenævnets afgørelse vedrørende afgørelse 03/2020 og til fodnote 81 og punkt 192 i klagenævnets afgørelse vedrørende afgørelse 02/2020.

begrænset prøvelse – der var begrænset til en undersøgelse af åbenbare fejl – af ACER's komplekse faktuelle vurderinger af teknisk karakter, idet det i denne henseende indrømmede ACER en vis skønsmargen« [18].

37. Retten bemærkede imidlertid, at

– »klagenævnet i [de anfægtede afgørelser] i det væsentlige rettede sin prøvelse mod de retlige vurderinger, som ACER havde foretaget […] med hensyn til hvilke nævnet foretog en fuldstændig prøvelse« (præmis 203 i de appellerede domme)

– »i de sjældne tilfælde, hvor klagenævnet […] skulle efterprøve komplekse tekniske vurderinger, foretog det […] i praksis en prøvelse, der gik videre end til blot en begrænset prøvelse, således at nævnet de facto overholdt sine forpligtelser med hensyn til intensiteten af den prøvelse, som det skulle foretage af [ACER's afgørelser]« (præmis 204 i de appellerede domme).

38. Rettens fremgangsmåde i forbindelse med disse to annullationssøgsmål står i modsætning til den, som den anvendte i sag T-735/2018 [19], der var genstand for dommen i sagen ACER mod Aquind.

39. I sag T-735/18 anførte Retten en betragtning, der svarer til den betragtning fra ACER's klagenævn, som er gengivet ovenfor, og efterprøvede ikke, om dette klagenævn de facto havde foretaget en fuldstændig prøvelse af de komplicerede tekniske vurderinger.

40. Selv om agenturet i sagen ACER mod Aquind gjorde gældende, at klagenævnet reelt faktisk havde foretaget en fuldstændig prøvelse af de komplicerede tekniske spørgsmål, fastslog Domstolen, at Retten ikke havde begået en retlig fejl, eftersom det fremgik udtrykkeligt af punkt 52 i klagenævnets afgørelse, at dette klagenævn tilsigtede at begrænse sin prøvelse (af afgørelse nr. 05/2018) til et åbenbart urigtigt skøn [20].

41. I det foreliggende tilfælde har Retten derimod anlagt en anden synsvinkel. I stedet for at lægge til grund, at klagenævnets prøvelse af de komplicerede tekniske spørgsmål, således som det selv hævdede, var begrænset, har Retten *gransket* de anfægtede afgørelser for at efterprøve, om klagenævnet havde gjort det, som det hævdede ikke at have gjort.

42. Retten fastslog efter denne prøvelse, at klagenævnet de facto havde foretaget en ubegrænset og fuldstændig prøvelse af ACER's komplekse tekniske vurderinger. Den fastslog navnlig, at klagenævnet havde efterprøvet, at processen med den løbende ajourføring af den tilgængelige områdeoverskridende overførselskapacitet, i centraliseret eller decentraliseret form, var en funktion, der på det tekniske plan var påkrævet for at drive aFRR- og mFRR-platformene [21].

[18] – De appellerede domme, præmis 200. I de tilsvarende punkter (192 og 193) i sine afgørelser fastslog klagenævnet i forlængelse af sin afgørelsespraksis, at afgørelsen af, om aFRR- og mFRR-platformene kræver den omtvistede funktion, på det tekniske plan er et *kompliceret teknisk spørgsmål*, med hensyn til hvilket ACER har en skønsmargen, og at *klagenævnets prøvelse er begrænset til en prøvelse af, om der foreligger et åbenbart urigtigt skøn*.

[19] – Dom af 18.11.2020, Aquind mod ACER (T-735/18, EU:T:2020:542).

[20] – Dommen i sagen ACER mod Aquind, præmis 73 og 74.

[21] – Præmis 204 i de appellerede domme.

43. Efter min opfattelse har Retten begået en retlig fejl ved at se bort fra klagenævnets konstatering: Hvis dette klagenævn anerkender, at det foretager en begrænset og marginal prøvelse af de komplekse tekniske spørgsmål i forbindelse med de anfægtede afgørelser truffet af ACER, fremgår det ikke, hvordan det er muligt at ignorere denne konstatering og erstatte den med dens modsætning.

44. Som jeg foreslog i mit forslag til afgørelse i sagen ACER mod Aquind [22], og som Domstolen bekræftede i sin dom [23], skal Domstolen, når klagenævnet erklærer at have foretaget en *begrænset prøvelse*, der var begrænset til en prøvelse af, om ACER havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med de komplekse tekniske spørgsmål i sine afgørelser, ikke efterprøve, om dette klagenævn »reelt« har foretaget en *fuldstændig prøvelse* af disse spørgsmål.

45. På denne baggrund skulle Retten i den foreliggende sag have lagt klagenævnets erklæring til grund, idet dette klagenævn er bedst i stand til at vide, hvilken type prøvelse det har anvendt i sine egne afgørelser.

46. Hvis klagenævnet, således som det er tilfældet her, udtaler, at det har foretaget en begrænset og marginal prøvelse, skal Retten uden videre ophæve klagenævnets afgørelser ved anvendelse af den retspraksis, der følger af dommen i sagen ACER mod Aquind. På baggrund af denne ophævelse vil klagenævnet skulle udarbejde nye afgørelser, hvori den foretager en fuldstændig prøvelse af de komplekse tekniske spørgsmål [24].

47. Hvis klagenævnet derimod udtaler, at det i en afgørelse har foretaget en fuldstændig prøvelse af de retlige vurderinger og de komplekse tekniske bedømmelser, der indgår i en afgørelse truffet af ACER, skal Retten undersøge omfanget af denne prøvelse, såfremt den efter sagsøgernes opfattelse ikke har det korrekte omfang eller er utilstrækkelig. Hvis den undlader at gøre dette og lægger klagenævnets bedømmelse til grund, vil Retten tilsidesætte sagsøgernes ret til effektiv domstolsbeskyttelse.

48. På baggrund af ovenstående betragtninger foreslår jeg, at det første anbringende tages til følge.

VII. Det andet appelanbringende: Retten foretog en urigtig anvendelse af artikel 20, 21 og 37 i forordning 2017/2195 ved vurderingen af retsgrundlaget for de funktioner, der kræves for at drive aFRR- og mFRR-platformene

49. Med dette anbringende foreholdes Retten i det væsentlige at have begået en retlig fejl, idet den fastslog, at den såkaldte »funktion vedrørende forvaltning af den tilgængelige områdeoverskridende transmissionskapacitet for balanceringsenergi« er en funktion, som kræves for at drive aFRR- og mFRR-platformene.

50. De to fremsatte opfattelser argumenterer, ud fra modsatrettede synsvinkler, for:

– at denne funktion skal varetages af de europæiske platforme for balancetildeling (ACER's synspunkt, som støttes af klagenævnet og Retten)

[22] – Punkt 80 og 81.

[23] – Dommen i sagen ACER mod Aquind, præmis 74.

[24] – De berørte personer kan anfægte denne nye afgørelse og drøfte den ved et annullationssøgsmål ved Retten, hvilket sikrer deres ret til effektiv domstolsbeskyttelse.

– at denne funktion tilkommer TSO'erne (appellanternes synspunkt, som svarer til det, alle TSO'erne har indtaget før og efter ACER's afgørelse 02/2020 og 03/2020) [25].

51. I teknisk henseende ville det sandsynligvis have været en tilrådelig fremgangsmåde at tildele de europæiske platforme for balanceringstildeling denne funktion. Af de grunde, jeg vil anføre nedenfor, er jeg imidlertid af den opfattelse, at dette ikke var EU-lovgivers valg, således som det afspejles i artikel 20, 21 og 37 i forordning 2017/2195.

52. Appellanterne har gjort gældende, at Retten foretog en urigtig anvendelse af artikel 20, 21 og 37 i forordning 2017/2195 ved vurderingen af retsgrundlaget for de funktioner, der kræves for at drive mFRR- og aFRR-platformene. De er af den opfattelse, at

– Retten med urette fastslog, at driftsplanlægning som en koordineret og centraliseret proces på et multiplatformsniveau med løbende ajourføring af den tilgængelige områdeoverskridende transmissionskapacitet er en funktion, der kræves for at drive mFRR- og aFRR-platformene, som omhandlet i artikel 20, stk. 3, litra c), og artikel 21, stk. 3, litra c), i forordning 2017/2195

– artikel 37 i forordning 2017/2195 pålægger TSO'erne, at de forvalter den områdeoverskridende transmissionskapacitet for elektricitet, men fastsætter ikke en forpligtelse til, at denne kapacitet medtages som en påkrævet funktion ved udarbejdelsen af mFRR- og aFRR-platformene. Disse platforme udarbejdes i forbindelse med forskellige procedurer, som er reguleret ved den nævnte forordnings artikel 20 og 21.

53. Appellanterne har inddelt dette appelanbringende i to dele, som er tæt indbyrdes forbundne:

– Retten begik en retlig fejl, da den fastslog, at beregningen af den områdeoverskridende transmissionskapacitet som fastsat i artikel 37 i forordning 2017/2195 skal anses for at være en funktion, der kræves for at drive mFRR- og aFRR-platformene som fastsat i forordningens artikel 20 og 21. Ved at anlægge denne argumentation udvidede Retten den ordning, der følger af artikel 20 og 21, til den funktion, der er omhandlet i artikel 37, som fastsætter en anden retlig ordning.

– Retten begik endnu en retlig fejl ved fortolkningen af artikel 20 og 21 i forordning 2017/2195, idet den sammenblandede TSO'ernes retlige forpligtelser med de rettigheder, som disse kan udøve med hensyn til mFRR- og aFRR-platformenes funktioner.

54. ACER har bestridt disse argumenter.

55. Før jeg undersøger de to dele, som appellanterne har inddelt dette andet anbringende i, forekommer det mig – henset til dens yderst tekniske karakter – hensigtsmæssigt at forklare funktionsmåden for balancemarkedet for elektricitet og de europæiske platforme, der er oprettet for at fremme grænseoverskridende forbindelser mellem de nationale balancemarkeder for elektricitet.

[25] – Retten anerkendte dette i præmis 142 og 143 i de appellerede domme for så vidt angår TSO'ernes forslag forud for ACER's afgørelse 02/2020 og 03/2020. TSO'erne opretholdt dette synspunkt efterfølgende, således som ACER anerkendte i sin afgørelse 14/2022 af 30.9.2022 om ændring af rammerne for anvendelse af mFRR-platformen: »The nature of the CMF [capacity management function] as a required function pursuant to Article 12(2) of ACER Decision 03/2020 is currently the subject matter of actions for annulments in case T-607/20 pending before the General Court. In that regard the TSOs [transmission system operators] mentioned that their submission in the present proceedings is without prejudice to their position, recorded in their final proposal of 18 December 2019 underlying Decision No 03/2020 of 24 January 2020, that the CMF is not a required platform function and does not fall within the scope of Articles 20, 21 and 22 of the EB Regulation« (fodnote 4).

A. Indledende bemærkninger: balancemarkeder for elektricitet og europæiske platforme for udveksling af balanceringsenergi

56. Henset til deres fysiske kendetegn findes der fire typer af engrosmarkeder for elektricitet, som er omhandlet i artikel 6-9 i forordning (EU) 2019/943 [26]:

– Day-ahead-markeder, hvor produktionen kan planlægges og forhandles en dag i forvejen.

– Intraday-markeder, hvor den planlagte efterspørgsel kan tilpasses kort tid i forvejen afhængigt af ændringerne i elektricitetsproduktionen, navnlig i betragtning af den stigende andel af energi fra vedvarende energikilder, såsom vind- og solenergi.

– Forwardmarkeder, hvormed det tilsigtes at imødegå udsving i kontantpriserne. På disse markeder er markedsoperatørerne, herunder indehavere af anlæg til produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder, beskyttet mod de risici, som følger af disse udsving.

– Balancemarkeder, som blev indført med henblik på at sikre, at efterspørgslen og udbuddet på nettet altid er i balance, og at neutralisere risikoen for blackouts. For at opfylde dette formål er der behov for markeder, hvor TSO'erne kan købe den energi, der er nødvendig for at opretholde balancen på nettet [27] tæt på tidspunktet for fysisk levering.

57. Angående disse sidstnævnte markeder indfører forordning 2017/2195 »en række tekniske og driftsrelaterede regler samt markedsregler for hele EU, der skal styre funktionen af balancemarkederne for elektricitet« [28].

58. Med henblik på at bidrage til udviklingen af det indre marked for elektricitet i Unionen tilsigter forordning 2017/2195 nærmere bestemt, at tildelingen af energi fra balanceringsmarkederne, som tidligere var begrænset til nationalt plan, gradvist overgår til at ske på europæisk niveau i overensstemmelse med den heri fastlagte tidsramme.

59. Forordning 2017/2195 anvender til dette formål fire europæiske platforme for balanceringstildeling [29] for hvert af de fastlagte standardprodukter vedrørende balancering [30]:

– Den europæiske platform for udveksling af balanceringsenergi fra erstatningsreserver, også kendt som RR-platformen (Replacement Reserve Platform). Den er fastlagt i artikel 19 i

[26] – Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 5.6.2019 om det indre marked for elektricitet (omarbejdning) (EUT 2019, L 158, s. 54).

[27] – I henhold til artikel 2, nr. 1), i forordning 2017/2195 forstås ved »balancering« »alle aktiviteter og processer inden for alle tidsfrister, med hvilke TSO'er sikrer kontinuerlig opretholdelse af systemfrekvensen inden for et forud fastsat stabilitetsinterval som fastlagt i artikel 127 i forordning (EU) 2017/1485 og overensstemmelse med den mængde af reserver, som er nødvendig af hensyn til den påkrævede kvalitet som fastlagt i del IV, afsnit V, VI og VII i forordning (EU) 2017/1485«. Jf. Kommissionens forordning (EU) 2017/1485 af 2.8.2017 om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer (EUT 2017, L 220, s. 1).

[28] – I femte betragtning til forordning 2017/2195 tilføjes det, at forordningen »opstiller regler for anskaffelse af balanceringskapacitet, aktivering af balanceringsenergi og afregning af balanceansvarlige parter. Den kræver desuden, at der udvikles harmoniserede metoder til tildeling af områdeoverskridende transmissionskapacitet med henblik på balancering. Disse regler vil øge likviditeten på korttidsmarkeder ved at tilskynde til mere grænseoverskridende handel og en mere effektiv udnyttelse af det eksisterende net med henblik på balancering af energi. Eftersom bud på balanceringsenergi vil konkurrere på balanceringsplatforme på EU-plan, vil der ligeledes opnås en positiv indvirkning på konkurrencen«.

[29] – Vedrørende disse platforme jf. webstedet for European Network of Transmission System Operators for Electricity (ENTSO-E), https://www.entsoe.eu/network_codes/eb/#implement, samt ACER's websted, https://www.acer.europa.eu/electricity/market-rules/electricity-balancing/balancing-energy-platforms. Jf. også analysen i F. Gröper og M. Stamati, »Network regulation and third party access«, i C. Jones og W.-J. Kettlewell (udg.), *EU Energy Law. Vol. I: The Internal Energy Market*, femte udgave, Claeys & Casteels, Deventer, 2021, s. 38-41.

[30] – Status for udviklingen af disse platforme fremgår af ENTSO-E, *ENTSO-E Market Report 2023*, s. 37, 38 og 65-78 (tilgængelig på https://ee-public-nc-downloads.azureedge.net/strapi-test-assets/strapi-assets/ENTSO_E_Market_Report_2023_11a344f1c1.pdf).

forordning 2017/2195 og er blevet udarbejdet af TSO'erne for at varetage processen til erstatning af reserver i overensstemmelse med del IV i forordning 2017/1485[31]. Denne platform er blevet udviklet inden for rammerne af TERRE-projektet (Trans-European Replacement Reserves Exchange), som er baseret på LIBRA-løsningen, der er et fælles IT-system[32]. Platformen har været operativ siden januar 2020, og dens funktionsmåde er fastsat inden for gennemførelsesrammen *Replacement Reserve Implementation Network*[33].

– mFRR-platformen. Den er fastlagt i artikel 20 i forordning 2017/2195, er blevet udviklet inden for rammerne af projektet *Manually Activated Reserves Initiative* (MARI) og er blevet reguleret ved ACER's afgørelse 03/2020. Den har været operativ siden den 5. oktober 2022, og TSO'erne i medlemsstaterne tilslutter sig den gradvist.

– aFRR-platformen. Den er fastlagt i artikel 21 i forordning 2017/2195, er blevet udviklet inden for rammerne af projektet PICASSO (*Platform for the International Coordination of Automated Frequency Restoration and Stable System Operation*) og er blevet reguleret ved ACER's afgørelse 02/2020. Den har været operativ siden den 1. juni 2022, og TSO'erne i medlemsstaterne tilslutter sig den gradvist.

– Den europæiske platform for processen til udligning af modsatrettede ubalancer, også kendt som *Imbalance Netting Platform* eller *IN Platform*. Den er fastlagt i artikel 22 i forordning 2017/2195 og blev indført den 24. juni 2021 på grundlag af projektet *International Grid Control Cooperation*[34]. TSO'erne har besluttet at anvende det samme IT-system og de samme kommunikationskanaler til aFRR-platformen og IN-platformen.

60. TSO'erne har udpeget Amprion GmbH og TransnetBW GmbH som enheder for udvikling, vedligeholdelse og drift af mFRR- og aFRR/IN-platformene[35]. Som ACER påpegede i retsmødet, skulle TSO'erne gradvist tilslutte sig disse platforme i en overgangsperiode frem til den 24. juni 2024, men i praksis har der været forsinkelser i denne proces[36].

61. Forskellen mellem mFRR- og aFRR-platformen består, som det fremgår af deres benævnelser, i, om »balanceringsenergien udløses manuelt af en operatør eller automatisk i et lukket kredsløb«[37].

[31] – https://www.entsoe.eu/network_codes/eb/terre/. Erstatningsreserverne har til formål at afhjælpe misforhold mellem produktion og forbrug, som måtte blive konstateret efter lukketiden for intraday-markedet.

[32] – Vedrørende denne platform, jf. generaladvokat Kokotts forslag til afgørelse Swissgrid mod Kommissionen (C-121/23 P, EU:C:2024:615), en sag, hvor der endnu ikke er afsagt dom, og som udelukkende vedrører TSO'en Swissgrids søgsmålskompetence til at anlægge et annullationssøgsmål til prøvelse af en skrivelse fra Kommissionen, som har forhindret denne TSO i at deltage i denne platform.

[33] – Udviklingen af denne platform er fastlagt i *Implementation framework for the exchange of balancing energy from Replacement Reserves in accordance with Article 19 of Commission Regulation (EU) 2017/2195 of 23 November 2017 establishing a guideline on electricity balancing* af 10.3.2023. Oplysninger herom finds på https://www.entsoe.eu/network_codes/eb/terre/).

[34] – Jf. oplysningerne om *European platform for operating the imbalance netting process* (https://www.entsoe.eu/network_codes/eb/imbalance-netting/).

[35] – ENTSO-E: *Explanatory document of proposals for amendment of the implementation frameworks for the European balancing platforms in accordance with articles 20(1), 21(1) and 22(1) of Commission Regulation (EU) 2017/2195 of 23 November 2017 establishing a guideline on electricity balancing*, 31.3.2022, s. 4.

[36] – Jf. dokumenterne *aFRR-Platform Accession roadmap* af 26.9.2024, tilgængeligt på PICASSO_12th_Accession_roadmap_ext.pdf (eepublicdownloads.blob.core.windows.net), og *mFRR-Platform Accession roadmap* af 10.10.2024, tilgængeligt på MARI_Accession_roadmap_OCT_2024.pdf (eepublicdownloads.blob.core.windows.net).

[37] – Jf. artikel 2, nr. 34), i forordning 2017/2195.

B. Den første del af det andet anbringende: sammenblanding af de retlige forpligtelser, der er pålagt ved på den ene side artikel 37 og på den anden side artikel 20 og 21 i forordning 2017/2195

62. Appellanterne har gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, da den fastslog, at beregningen af den områdeoverskridende overførselskapacitet skulle anses for at være en funktion, som kræves for at drive mFRR- og aFRR-platformene. På denne måde udvidede Retten den ordning, der er fastsat i artikel 20 og 21 i forordning 2017/2195, til den funktion, der er omhandlet i artikel 37, som fastsætter en anden retlig ordning.

63. Ifølge Retten fastslog klagenævnet med rette, at kapacitetsforvaltningsfunktionen er en af de funktioner, der kræves for at drive aFRR- og mFRR-platformene. Rettens argumentation i denne henseende kan sammenfattes således [38]:

– De forslag til metoder, som fremsættes af TSO'erne, skal omfatte en definition af de funktioner, der kræves for at drive aFRR- og mFRR-platformene.

– Det følger af forordning 2017/2195, at disse platforme som minimum skal omfatte funktionen vedrørende optimering af aktivering [39] og funktionen vedrørende afregning mellem TSO'er, men det er ikke udelukket, at de kan omfatte andre funktioner.

– Nærmere bestemt udgør funktionen vedrørende »beregning af den områdeoverskridende overførselskapacitet« en af de funktioner, der kræves for at drive aFRR- og mFRR-platformene. Dette er navnlig tilfældet, hvis tilføjelsen af denne funktion viser sig at være nødvendig for at gennemføre et højniveaudesign af disse platforme, som overholder de fælles forvaltningsprincipper og forretningsprocesser.

– Fortolkningen af begrebet »funktion, der kræves for at drive aFRR- og mFRR-platformene« skal foretages under hensyntagen til den sammenhæng, hvori forordning 2017/2195 indgår, og de med forordningen forfulgte formål. I henhold til disse kriterier er der tale om funktioner, der såvel teknisk som retligt fremstår som værende *nødvendige* for en effektiv og sikker gennemførelse og drift af disse platforme.

– I retlig henseende forpligter artikel 37, stk. 1, i forordning 2017/2195 TSO'erne til løbende at ajourføre den tilgængelige områdeoverskridende overførselskapacitet med henblik på udvekslingen af balanceringsenergi eller processen til udligning af modsatrettede ubalancer.

– I teknisk henseende er den løbende ajourføring af denne kapacitet, som danner grundlag for kapacitetsforvaltningsfunktionen – således som det fremgår af de af TSO'erne udarbejdede forslag til aFRR- og mFRR-metoder – et væsentligt input til optimeringen af aktiveringen. Sidstnævnte er selv en funktion, der kræves til platformene, og som har til formål at optimere aktiveringen af de bedst klassificerede bud på balanceringsenergi (i den fælles liste med prioriteret rækkefølge efter fortjeneste) under hensyntagen til den begrænsede områdeoverskridende overførselskapacitet, der er tilgængelig.

[38] – Præmis 110-124 i de appellerede domme.

[39] – I henhold til artikel 2, nr. 39), i forordning 2017/2195 er en »funktion vedrørende optimering af aktivering« en »funktion vedrørende drift af algoritmen til optimering af aktiveringen af bud på balanceringsenergi«.

– Endvidere tilføjede TSO'erne selv funktionen med kapacitetsforvaltning til platformene, for at denne platform både teknisk og retligt kunne opfylde kravene om et højniveaudesign med hensyn til effektivitet og sikkerhed, således som det kræves i forordning 2017/2195.

64. På baggrund af disse præmisser fastslog Retten, at »den funktion, der gør det muligt at beregne og løbende ajourføre den tilgængelige områdeoverskridende transmissionskapacitet ved at følge en harmoniseret metode i forhold til alle TSO'erne – henset til det formål om at sikre en effektiv og sikker drift af […] platformen, der forfølges med forordning 2017/2195 – ud fra såvel et teknisk som et retligt synspunkt [skal] anses for at være en funktion, der kræves for at drive en platform, hvis udformning som anført i artikel 21, stk. 3, litra a), [artikel 20, stk. 3, litra a)] i forordning 2017/2195 skal være på et højt niveau og leve op til fælles forvaltningsprincipper og forretningsprocesser« [40].

65. Denne konklusion gentages med lignende formuleringer i andre passager i de appellerede domme. I præmis 122 bemærkes det navnlig, at »den funktion til løbende ajourføring af den tilgængelige områdeoverskridende transmissionskapacitet, der ligger til grund for kapacitetsforvaltningsfunktionen, og dermed selve kapacitetsforvaltningsfunktionen, samlet set skal kvalificeres som funktioner, der kræves for at drive […] platformen«.

66. Min fortolkning af forholdet mellem artikel 37 og artikel 20 og 21 i forordning 2017/2195 adskiller sig fra Rettens. Jeg vil drøfte henholdsvis artikel 37 og artikel 20 og 21 særskilt for herefter at sammenfatte mine argumenter vedrørende den samlede fortolkning af disse bestemmelser.

1. Artikel 37 i forordning 2017/2195

67. Artikel 37 i forordning 2017/2195 fastsætter den retlige ordning for løbende ajourføring af tilgængeligheden af områdeoverskridende overførselskapacitet. I henhold til denne ordning foreskriver artikel 37 i forordning 2017/2195 følgende:

– TSO'erne forpligtes til fra lukketiden for intraday-markedet for overførselskapacitet løbende at ajourføre tilgængeligheden af overførselskapacitet med henblik på udveksling af balanceringsenergi eller til forvaltning af processen til udligning af modsatrettede ubalancer (stk. 1).

– Alle TSO'erne i en kapacitetsberegningsregion udformer senest fem år efter denne forordnings ikrafttrædelse en metode til beregning af overførselskapacitet inden for balanceringstidsrammen med henblik på udveksling af balanceringsenergi eller til forvaltning af processen til udligning af modsatrettede ubalancer (stk. 3).

– TSO'erne skal inden iværksættelsen af kapacitetsberegningsmetoden i henhold til stk. 3 anvende den overførselskapacitet, der resterer efter lukketiden for intraday-markedet for overførselskapacitet (stk. 2).

68. De forpligtelser, der er fastsat i artikel 37 i forordning 2017/2195, er således rettet mod TSO'erne og indeholder ingen henvisning til de europæiske platforme for balanceringstildeling (samme forordnings artikel 19-22).

[40] – Præmis 115 i de appellerede domme.

69. Efter min opfattelse, som er sammenfaldende med appellanternes, bør der sondres mellem de forpligtelser, der pålægges TSO'erne, og de funktioner, som er tildelt platformene. Med hensyn til opbygningen behandler forordning 2017/2195 dem under forskellige overskrifter:

– Artikel 20 og 21, som fastsætter regler for mFRR- og aFRR-platformene, er placeret i afsnit II (»Balancemarked for elektricitet«), kapitel 2 (»Europæiske platforme for udveksling af balanceringsenergi«).

– Reglerne for, hvorledes TSO'erne skal anvende (artikel 36) og beregne (artikel 37) den tilgængelige områdeoverskridende overførselskapacitet, er derimod fastsat i kapitel 1 (»Udveksling af balanceringsenergi eller processen til udligning af modsatrettede ubalancer«) i afsnit IV (»Overførselskapacitet til balanceringstjenester«).

70. Forskellen består ikke kun i den systematiske placering i forordning 2017/2195. Det fremgår af en læsning af artikel 37, at denne bestemmelse ikke indeholder nogen henvisning eller krydsreference til artikel 20 og 21. Det kan navnlig ikke udledes af artikel 37, at forvaltningen af den områdeoverskridende overførselskapacitet *er nødvendig* for, at mFRR- og aFRR-platformene fungerer. Det, som platformene kræver, er dataene vedrørende størrelsen af den områdeoverskridende balanceringsenergi, der er tilgængelig med henblik på at blive udvekslet mellem TSO'erne, således at funktionen vedrørende optimering af aktivering kan iværksættes.

71. Begrebet »funktioner, der kræves for at drive platformen« er ikke medtaget blandt de 45 begreber, der defineres i artikel 2 i forordning 2017/2195. Dette begreb optræder kun i forordningens artikel 20 og 21, som skal anvendes ved afklaringen af dets betydning.

2. Artikel 20 og 21 i forordning 2017/2195

72. Disse artiklers stk. 1 fastsætter, at TSO'erne skal fremsætte et forslag til rammen for gennemførelse af mFRR- og aFRR-platformene. Stk. 2 fastlægger de to platformes nærmere kendetegn: i) De skal forvaltes af TSO'er eller ved hjælp af en enhed, som TSO'erne selv opretter, ii) de skal bygge på fælles forvaltningsprincipper og forretningsprocesser, iii) de skal som minimum bestå af funktionen vedrørende optimering af aktivering og funktionen vedrørende afregning mellem TSO'er, og iv) de skal anvende en multilateral TSO-TSO-model med fælles rangfølgelister til udveksling af alle bud på balanceringsenergi fra alle standardprodukter vedrørende frekvensgenoprettelsesreserver med (manuel eller automatisk) aktivering.

73. TSO'ernes forslag skal være i overensstemmelse med disse kendetegn for platformene og som minimum omfatte de elementer, der er opregnet i artikel 20, stk. 3, og artikel 21, stk. 3, i forordning 2017/2195. Disse elementer omfatter bl.a. »a) højniveaudesign af den europæiske platform« og »c) en fastlæggelse af de funktioner, der kræves for at drive den europæiske platform«.

74. Funktionerne vedrørende optimering af aktivering og afregning mellem TSO'er indgår *nødvendigvis* som funktioner i mFRR- og aFRR-platformene. Begge er således funktioner, der *kræves* for at drive mFRR- og aFRR-platformene. De skal dermed også medtages i de forslag, der fremsættes af TSO'erne.

75. Drøftelsen har været koncentreret om fortolkningen af udtrykket »som minimum« i artikel 20, stk. 2, og artikel 21, stk. 2, i forordning 2017/2195. Ifølge Retten er henvisningen i disse to bestemmelser til (minimums)funktionerne vedrørende optimering af aktivering og afregning mellem TSO'er ikke til hinder for, at ACER kræver, at platformene under samme benævnelse, »*funktioner, der kræves*«, omfatter andre funktioner end disse to.

76. Efter min opfattelse er denne fortolkning imidlertid ikke korrekt. Lovgiver har tilsigtet at tillægge platformene et minimalt indhold af funktioner ud fra den betragtning, at kun to var nødvendige (»påkrævede«), for at de kunne fungere. Der er selvfølgelig intet til hinder for, at der tilføjes yderligere, såsom funktionen vedrørende forvaltningen af den områdeoverskridende overførselskapacitet, men beslutningen om, hvorvidt sådanne yderligere funktioner skal tilføjes eller ej, tilkommer ikke TSO'erne, idet det derimod er ACER, der har kompetence til at fastsætte dem.

77. De appellerende TSO'er har ikke bestridt, at dataene vedrørende den områdeoverskridende overførselskapacitet er nødvendige for, at balanceringsplatformene fungerer effektivt[41]. Det kan imidlertid ikke udledes heraf, at beregningen af disse data – nødvendigvis – skal foretages af den enhed, der er udpeget til at drive platformen, eller af selve platformen.

78. Faktisk er det artikel 37 i forordning 2017/2195, der pålægger TSO'erne (og ikke platformene) at beregne den områdeoverskridende overførselskapacitet. Processen med beregning og ajourføring af dataene vedrørende tilgængeligheden af denne kapacitet tilkommer TSO'erne.

79. Det forhold, at sådanne data er nødvendige for, at mFRR- og aFRR-platformene fungerer hensigtsmæssigt (hvilket er ubestridt mellem parterne), er som før nævnt ikke ensbetydende med, at beregningerne af den områdeoverskridende kapacitet eller den løbende ajourføring heraf nødvendigvis skal betros disse platforme ved en afgørelse truffet af ACER. Jeg skal påpege, at beregningen af den områdeoverskridende overførselskapacitet ikke nødvendigvis skal foretages som en *påkrævet* funktion ved platformene og af de enheder, der er ansvarlige for at drive dem.

80. Det fremgik af de spørgsmål, som Domstolen fremsatte i retsmødet, at artikel 37 i forordning 2017/2195 tillægger TSO'erne funktionen med – under NRM'ernes tilsyn – at generere data vedrørende den områdeoverskridende overførselskapacitet for balanceringsenergi og løbende at ajourføre disse data. Det er kun TSO'erne, der har de tekniske midler og er i stand til at udarbejde disse data, hvorfor funktionen med at generere disse data ikke kan overføres til en platforms algoritme. I modsat fald ville elektricitetsforsyningssikkerheden, som TSO'erne er ansvarlige for i deres respektive områder, blive bragt i fare.

81. Det er derfor efter min opfattelse ukorrekt at lægge til grund, at funktionen med at generere og ajourføre dataene om den områdeoverskridende balanceringsenergi skal anses for at være en af de funktioner, der kræves for at drive aFRR- og mFRR-platformene. Ingen af disse platforme kan forvalte den områdeoverskridende overførselskapacitet for balanceringsenergi eller ajourføringen heraf, om end de behøver disse data for at fungere. TSO'erne er forpligtet til at overføre sådanne data til platformene individuelt eller, hvis de finder det mere hensigtsmæssigt, i centraliseret form gennem et fælles IT-modul.

[41] – Punkt 32 i deres appelskrifter.

3. Argumenter, der taler for, at den første del af det andet appelanbringende tages til følge

82. For det første blev mFRR- og aFRR-platformene oprindeligt drevet uden funktionen vedrørende forvaltning af områdeoverskridende overførselskapacitet [42].

83. Dette skyldtes, at TSO'erne i henhold til artikel 37, stk. 3, i forordning 2017/2195 på forhånd skulle udforme en metode til beregning af den områdeoverskridende overførselskapacitet inden for balanceringstidsrammen. TSO'erne besluttede, at denne funktion skulle udføres koordineret og centraliseret gennem et IT-modul på multiplatformsniveau, idet det med henblik herpå var nødvendigt på forhånd at oprette dette modul og organisere driften af det [43].

84. For det andet fastsætter artikel 37 i forordning 2017/2195 som før nævnt en retlig ordning for løbende ajourføring af tilgængeligheden af områdeoverskridende overførselskapacitet og for udarbejdelsen af en metode til beregning af denne kapacitet. Denne retlige ordning adskiller sig fra den, der finder anvendelse på de fire europæiske platforme for balanceringstildeling (samme forordnings artikel 19-22). Der er tale om forskellige ordninger, der afspejler lovgivers valg om at give dem hver sit selvstændige indhold.

85. For det tredje adskiller den beslutningsproces, der anvendes ved oprettelsen af mFRR- og aFRR-platformene, sig fra den, der anvendes i artikel 37 i forordning 2017/2195. I henhold til denne forordnings artikel 5, stk. 2, tilkommer det de regulerende myndigheder at godkende de af TSO'erne fremsatte forslag til »a) rammerne for etablering af europæiske platforme, jf. artikel 20, stk. 1, [og] artikel 21, stk. 1 […]« og »b) ændring af rammerne for etablering af europæiske platforme, jf. artikel 20, stk. 5, og artikel 21, stk. 5«. ACER beslutter således, på forslag fra TSO'erne, rammerne for gennemførelse og ændringerne heraf i forbindelse med mFRR og aFRR/IN-platformene.

86. Det tilkommer derimod i henhold til artikel 5, stk. 3, litra f), i forordning 2017/2195 TSO'erne at foreslå og NRM'erne i den berørte region at godkende overførselskapacitetsberegningsmetoden for hver kapacitetsberegningsregion, jf. artikel 37, stk. 3 [44]. ACER's medvirken er mulig i disse tilfælde, når NRM'erne ikke kan nå til enighed eller anmoder dette agentur om at træffe afgørelse i henhold til artikel 5, stk. 7, i forordning 2017/2195 og artikel 6, stk. 10, litra b), andet afsnit, i forordning 2019/942.

87. Den hensigtsmæssighed og effektivitetsforbedring, der følger af, at forvaltningen af den områdeoverskridende overførselskapacitet medtages i de europæiske platforme, begrunder efter min opfattelse ikke, at ACER tilkendes en implicit beføjelse til at kvalificere denne forvaltning som en funktion, der kræves, for at aFRR- og mFRR-platformene fungerer. Det er TSO'erne, der råder over de tekniske midler til beregning og ajourføring af den områdeoverskridende overførselskapacitet, og det fremgår ikke åbenbart, at aFRR- og mFRR-platformene kan udføre denne aktivitet mere effektivt. En sådan implicit kompetence ville endvidere være i strid med artikel 37 i forordning 2017/2195 [45].

[42] – De appellerede domme, præmis 120 og 121.

[43] – En forklaring af dette modul fremgår af ENTSO-E, *ENTSO-E Market Report 2023*, s. 78 og 79.

[44] – Jf. dom af 7.9.2022, BNetzA mod ACER (T-631/19, EU:T:2022:509), præmis 37-39.

[45] – Jf. Rettens dom af 24.10.2019, E-Control mod ACER (T-332/17, EU:T:2019:761), præmis 69, og af 25.9.2024, RTE mod ACER (T-472/21, EU:T:2024:648), præmis 194.

88. For det fjerde pålægger artikel 37, stk. 1, i forordning 2017/2195 TSO'erne løbende at ajourføre tilgængeligheden af den områdeoverskridende overførselskapacitet for udveksling af balanceringsenergi. Hver TSO er således pålagt en forpligtelse til at forvalte overførselskapaciteten, som er nødvendig for at muliggøre den områdeoverskridende udveksling af energi. Det fremgår ikke af artikel 37, at denne funktion tillægges de europæiske platforme for balanceringstildeling.

89. Det kan således udledes af artikel 37, stk. 1, i forordning 2017/2195, at oplysningerne om den balanceringsenergi, der kan udveksles mellem områder, fremlægges af hver TSO. Som før nævnt er det TSO'erne, der har de tekniske midler til at udarbejde dataene om den tilgængelige områdeoverskridende kapacitet af balanceringsenergi. Artikel 37, stk. 2, understøtter dette argument, idet det fastsættes heri, at TSO'erne skal anvende den overførselskapacitet, der resterer efter lukketiden for intraday-markedet for overførselskapacitet, indtil kapacitetsberegningsmetoden i henhold til stk. 3 udvikles og iværksættes.

90. For det femte fastsætter artikel 37, stk. 3, i forordning 2017/2195 en gradvis implementering af en harmoniseret forvaltning af funktionen vedrørende forvaltningen af den overskridende overførselskapacitet for balanceringsenergi. Denne bestemmelse fastsætter nærmere bestemt, at alle TSO'erne i en kapacitetsberegningsregion inden for en frist på fem år skal udforme en metode til beregning af overførselskapacitet for balanceringsenergi. Det er således TSO'erne, der udarbejder denne metode, og NRM'erne, der godkender den. Det er ligeledes TSO'erne, der er forpligtet til at opretholde overensstemmelsen med den metode til beregning af overførselskapacitet, som anvendes inden for den balanceringstidsramme, der er fastlagt i henhold til forordning (EU) 2015/1222 [46].

91. I modsætning til Rettens opfattelse forekommer det mig ulogisk, at funktionen vedrørende forvaltning af den områdeoverskridende overførselskapacitet tillægges de europæiske platforme, mens udarbejdelsen af metoden til denne områdeoverskridende overførselskapacitet tilkommer TSO'erne, og godkendelsen heraf tilkommer NRM'erne. Der bør være overensstemmelse mellem stk. 1 og 3 i artikel 37 i forordning 2017/2195, hvilket de appellerede domme efter min opfattelse ikke respekterer.

92. Retten har ikke taget behørigt hensyn til forholdet mellem artikel 37, stk. 3, i forordning 2017/2195 og forordning 2015/1222. Som før nævnt kræver den førstnævnte bestemmelse, at der er overensstemmelse mellem metoden til beregning af overførselskapacitet for balanceringsenergi, som udvikles af TSO'erne, og metoden til beregning af den områdeoverskridende overførselskapacitet, som anvendes inden for day-to-day- og intraday-tidsrammen. Artikel 15, stk. 1, i forordning 2015/1222 fastsætter, at TSO'erne samarbejder om at udarbejde et fælles forslag om fastsættelse af kapacitetsberegningsregioner, og samme forordnings artikel 20, stk. 2, fastsætter, at TSO'erne i hver kapacitetsberegningsregion fremlægger et forslag til en fælles koordineret kapacitetsberegningsmetode for regionen.

[46] – Kommissionens forordning af 24.7.2015 om fastsættelse af retningslinjer for kapacitetstildeling og håndtering af kapacitetsbegrænsninger (EUT 2015, L 197, s. 24).

93. Forordning 2015/1222 foreskriver således ikke en metode, der er fælles for alle TSO'er[47], til beregning af den områdeoverskridende overførselskapacitet inden for day-to-day- og intraday-tidsrammen, men derimod en række forskellige regionale metoder. Beregningen af den områdeoverskridende overførselskapacitet for balanceringsenergi behøver ikke at blive foretaget ved en enkelt harmoniseret metode, som er obligatorisk for alle TSO'er.

94. For det sjette er Rettens systematiske og teleologiske fortolkning af forordning 2017/2195 ikke afgørende for, om forvaltningen af den områdeoverskridende overførselskapacitet for balanceringsenergi kan kvalificeres som en funktion, er kræves for at drive mFRR- og aFRR-platformene.

95. For at opfylde de formål, der er omhandlet i første, sjette, syvende og tiende betragtning til forordning 2017/2195 samt i forordningens artikel 3, er det tilstrækkeligt, at TSO'erne i en passende form overfører dataene om den områdeoverskridende overførselskapacitet for balanceringsenergi til de europæiske platforme.

96. Dermed bør første del af det andet appelanbringende tages til følge.

C. Den anden del af det andet appelanbringende: tilsidesættelse af TSO'ernes retlige forpligtelser og af de rettigheder, de er tillagt ved artikel 20 og 21 i forordning 2017/2195

97. Med den anden del af det andet anbringende har appellanterne gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved ikke at sondre mellem på den ene side de forpligtelser, der påhviler dem som TSO'er med hensyn til de funktioner, der »*kræves*« for at drive mFRR- og aFRR-platformene, og på den anden side deres rettigheder til at foreslå, at yderligere funktioner medtages i disse platforme. De har gjort gældende, at ACER, i modsætning til, hvad klagenævnet og Retten fastslog, ikke kan pålægge dem at medtage en yderligere funktion.

98. ACER har bestridt dette argument og anser fortolkningen i den appellerede dom for at være korrekt.

99. Udgangspunktet for Rettens opfattelse er bl.a. følgende forhold:

– »[…] [I] det ændrede tredje mFRRIF-forslag [aFRRIF-forslag], som ACER i sidste ende tog hensyn til, [var det fastsat,] at der skulle udpeges en enkelt enhed, som skulle varetage de to funktioner, der krævedes for driften af mFRR-platformen [aFRR-platformen] som omhandlet i artikel 20, stk. 3, litra c), i forordning 2017/2195, og som udtrykkeligt var omhandlet i denne samme forordnings artikel 20, stk. 2, [og artikel 21, stk. 2,] nemlig optimering af aktiveringen og afregningen mellem TSO'er. I det ændrede tredje mFRRIF-forslag [FRRIF-forslag] blev der ligeledes taget hensyn til kapacitetsforvaltningen som en multiplatformsfunktion, hvis udførelse var nødvendig for driften af mFRR-platformen [aFRR-platformen], selv om kapacitetsforvaltningen ikke i det nævnte forslag var blevet kvalificeret som en funktion, der krævedes for den nævnte drift som omhandlet i artikel 20, stk. 3, litra c), [og artikel 21, stk. 3, litra c),] i forordning 2017/2195 […]«[48].

[47] – Artikel 21, stk. 4, i forordning 2015/1222 fastsætter, at »[a]lle TSO'er i hver kapacitetsberegningsregion […] så vidt muligt [anvender] harmoniserede kapacitetsberegningsdata«.

[48] – Præmis 135 i de appellerede domme.

– »[…] TSO'erne […] [havde] i det ændrede tredje mFRRIF-forslag [aFRRIF-forslag] selv […] foreslået af grunde, der havde til formål at forbedre koordineringen mellem balanceringsplatformene, at udpege en enkelt enhed, der skulle udføre kapacitetsforvaltningen som en multiplatformsfunktion. Ganske vist havde TSO'erne i modsætning til ACER gjort gældende, at kapacitetsforvaltningen ikke var en funktion, der krævedes for at drive hver platform […]« [49].

100. Retten stadfæstede i sidste ende klagenævnets afgørelse, som igen støttede ACER's afgørelser, der stod i modsætning til TSO'ernes opfattelse. Den fastslog, at forvaltningen af den områdeoverskridende transmissionskapacitet, som er fastsat i artikel 37 i forordning 2017/2195, »samlet set skal kvalificeres« [50] som en funktion, der kræves for at drive mFRR- og aFRR-platformene.

101. Efter min opfattelse består den retlige fejl i de appellerede domme – idet jeg påpeger, at indholdet af denne del af det andet appelanbringende i vidt omfang overlapper med den første del – atter i, at Retten så bort fra, at de funktioner, der – idet de er nødvendige i henhold til artikel 20 og 21 i forordning 2017/2195 – kræves for at oprette mFRR- og aFRR-platformene, således som det anføres i disse bestemmelser, er funktionerne vedrørende optimering af aktivering og afregning mellem TSO'er.

102. Funktionen vedrørende forvaltning og løbende ajourføring af den områdeoverskridende overførselskapacitet er som før nævnt ikke en funktion, der *kræves*, for at balanceringsplatformene fungerer, men er derimod underlagt den særskilte retlige ordning, der følger af artikel 37 i forordning 2017/2195.

103. Hvis ACER i strid med TSO'ernes opfattelse tildeler mFRR- og aFRR-platformene funktionen vedrørende forvaltning og løbende ajourføring af den områdeoverskridende overførselskapacitet, mister TSO'erne og NRM'erne reelt den ret, som de er tillagt ved artikel 37 i forordning 2017/2195. De fratages således deres beføjelse til i fællesskab at beslutte den bedste fremgangsmåde ved varetagelsen af denne funktion, som ifølge deres forslag var at udpege en enkelt enhed som ansvarlig for at forvalte kapaciteten som en multiplatformsfunktion.

104. I de forslag til mFRR- og aFRR-platformene, som blev forelagt for ACER, vurderede TSO'erne efter fælles aftale, at kapacitetsforvaltningsfunktionen faktisk var en multiplatformsfunktion, som alle disse platforme skulle varetage i koordineret og centraliseret form. Beregningen af den områdeoverskridende overførselskapacitet skulle for alle de berørte TSO'er varetages gennem et »IT-modul til kapacitetsforvaltning«, som direkte skulle indføje de opnåede resultater i funktionen vedrørende optimering af aktiveringen af disse platforme.

105. TSO'erne anførte, at de ønskede at bevare enhver frihed til at kunne overlade kapacitetsforvaltningen i koordineret og centraliseret form til en anden enhed end den, der havde til opgave at gennemføre optimeringen af aktiveringen og afregningen mellem TSO'er. I afventning af, at kapacitetsforvaltningsfunktionen i denne koordinerede og centraliserede form blev indført, var TSO'erne af den opfattelse, at den enkelte enhed, der skulle gennemføre optimeringen af aktiveringen og afregningen mellem TSO'er, teoretisk set også kunne gennemføre kapacitetsforvaltningen ved i funktionen vedrørende optimering af aktiveringen at indføje de data, som hver af de pågældende TSO'er skulle tilvejebringe [51].

[49] – Præmis 143 i de appellerede domme.

[50] – Præmis 122 i de appellerede domme.

[51] – Jf. de appellerede domme, præmis 118 og 119.

106. Som nævnt ovenfor er det ubestridt, at mFRR- og aFRR-platformene behøver dataene om den områdeoverskridende overførselskapacitet for balanceringsenergi. Disse data kan dog overdrages til platformene af TSO'erne og behøver ikke at blive forvaltet direkte på disse platforme.

107. Der er intet til hinder for, at TSO'erne efter fælles aftale beslutter at foreslå, at kapacitetsforvaltningen medtages i mFRR- og aFRR-platformene som en yderligere funktion, hvis dette vil medføre øget effektivitet. Imidlertid er dette en afgørelse, som tilkommer dem og NRM'erne i henhold til artikel 37 i forordning 2017/2195, og som ikke kan pålægges dem af ACER ved anvendelse af samme forordnings artikel 20 og 21.

108. Efter min opfattelse bør den anden del af det andet appelanbringende derfor også tages til følge.

VIII. Afgørelse vedrørende annullationssøgsmålene for Retten

109. Det følger af artikel 61, stk. 1, i statutten for Domstolen, at hvis der gives medhold i appellen, ophæver Domstolen den af Retten trufne afgørelse. Domstolen kan i denne forbindelse selv træffe endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse.

110. Jeg foreslår Domstolen, at den giver medhold i TSO'ernes appeller og dermed ophæver de appellerede domme. En delvis ophævelse af de appellerede domme forekommer mig ikke mulig, eftersom de præmisser, der er behæftet med retlige fejl, er af afgørende betydning for disse domme. Det er dermed nødvendigt at ophæve dem helt.

111. Jeg er endvidere af den opfattelse, at Domstolen råder over de oplysninger, der er nødvendige for at træffe endelig afgørelse om de annullationssøgsmål, der blev anlagt ved Retten til prøvelse af de anfægtede afgørelser.

112. Af de ovennævnte grunde bør det tredje anbringende, der er gjort gældende for Retten, vedrørende klagenævnets manglende opfyldelse af sin forpligtelse til at foretage en fuld prøvelse af ACER's afgørelser samt den fjerde til den ottende del af det andet anbringende tages til følge. Derfor bør de to anfægtede afgørelser truffet af ACER's klagenævn annulleres i deres helhed.

IX. Sagsomkostninger

113. I henhold til artikel 184, stk. 2, i Domstolens procesreglement træffer Domstolen afgørelse om sagsomkostningerne, såfremt appellen tages til følge, og den selv endeligt afgør sagen.

114. I henhold til samme procesreglements artikel 138, stk. 1, som finder anvendelse på appelsager i henhold til artikel 184, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.

115. Appellanterne har nedlagt påstand om, at ACER tilpligtes at betale sagsomkostningerne. Såfremt appellerne, således som jeg foreslår, tages til følge, skal ACER pålægges at betale sagsomkostningerne i forbindelse med appellerne og sagen for Retten.

X. Forslag til afgørelse

116. På baggrund af ovenstående betragtninger foreslår jeg Domstolen følgende:

– Appellerne tages til følge og Rettens domme af 15. februar 2023, Austrian Power Grid m.fl. mod ACER (T-606/20, EU:T:2023:64) og Austrian Power Grid m.fl. mod ACER (T-607/20, EU:T:2023:65), ophæves.

– Afgørelse af 16. juli 2020 fra klagenævnet for Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER), hvorved ACER's afgørelse 02/2020 af 24. januar 2020 om rammen for gennemførelse af den europæiske platform for udveksling af balanceringsenergi fra frekvensgenoprettelsesreserver med automatisk aktivering blev opretholdt, og hvorved der ikke blev givet medhold i klagen fra transmissionssystemoperatører for elektricitet i sag A-001-2020 (konsolideret), annulleres.

– Afgørelse af 16. juli 2020 fra klagenævnet for Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER), hvorved ACER's afgørelse 03/2020 af 24. januar 2020 om rammen for gennemførelse af den europæiske platform for udveksling af balanceringsenergi fra frekvensgenoprettelsesreserver med manuel aktivering blev opretholdt, og hvorved der ikke blev givet medhold i klagen i sag A-002-2020 (konsolideret), annulleres.

– Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) betaler sagsomkostningerne.